

ת"פ 60249/12/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד שלמה גליקו

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 60249-12-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' גליקו

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
בעניין:

המאשימה

נגד

שלמה גליקו

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד הילה הראל כחולי וזוהר שקורי שוורץ

ב"כ הנאשם: עו"ד גדי ציון

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בשתי עבירות של **קבלת דבר במרמה** לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום עבד הנאשם במחלקת הפיקוח במועצה המקומית באר יעקב. במסגרת תפקידו עשה הנאשם שימוש ברכב השייך למועצה אשר כלל דלקן של חברת "סונול", הממומן על ידי המועצה. במהלך החודשים נובמבר עד דצמבר 2014, בשתי הזדמנויות שונות, הגיע הנאשם עם הרכב לתחנת הדלק, הרכיב את טבעת הדלקן על מיכלים שהביא עימו, מילא בהם דלק בעלות כוללת של ₪ 420 ועזב עימם את המקום.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן אשר יבחן, לבקשת ההגנה, גם את ביטול הרשעתו. המאשימה הצהירה כי עמדתה למאסר שירוצה בעבודות שירות ואילו ההגנה תטען באופן פתוח.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 5.7.16, הנאשם כבן 45, רווק, סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא. עבד במשך 4 שנים במועצה המקומית באר יעקב וקודם לכן כקצין ביטחון בקניון. בעקבות ביצוע העבירה הועבר מתפקידו וזומן לשימוע ואולם לבסוף הוחלט לסיים את העסקתו בשל תהליכים של התייעלות. בנוסף עובד לסירוגין כמאמן כדורגל. בהתייחסו לעבירה תאר כי ביצע אותה על רקע תקלות חוזרות ונשנות ברכב המועצה הקבוע, כשברכב החילופי לא היה דלקן. לדבריו מילא דלק

במיכלים כעתודה לרכב החלופי. תאר כי פעל בתום לב מתוך שיקולי טובת המערכת וללא כוונת רווח אישי. שירות המבחן התרשם כי התייחסות הנאשם מאופיינת בצמצום פרטי המעשה והסתרת הכוונה שעמדה ברקע לביצועו באופן שלא ניתן להבין את התמונה הכוללת. נראה כי בהעדר כללים ברורים במסגרת בה עבד, התקשה לעמוד בפיתוי של השגת טובתו והתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים. שירות המבחן העריך כי התנהלותו מעידה על הפנמה של דפוסי התנהלות לקויים, וקושי בהתנהלות תקינה מול גורמי סמכות. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וניכר כי הוא מוכן לשאת בתוצאות המעשה. שירות המבחן התרשם מאדם מופנם, בעל חסמים רגשיים המקשים עליו להציג את עמדתו באופן עקבי. ניכר כי הוא מרוכז במחירים שמשלם ומציג עצמו כמשולל בעיות וקשיים ועל רקע זה התקשה שירות מבחן להבין את מעורבותו בביצוע העבירות. לנוכח האמור לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. כמו כן נוכח העדר הפנמה לחומרת העבירות לא המליץ שירות המבחן על סיום התיק באי הרשעה. שירות מבחן המליץ על צו של"צ.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד שלי היאט והילה הראל כחולי, הנאשם יליד 1971, נעדר הרשעות קודמות. מעובדות האישום ניתן ללמוד כי מדובר בעבירה שקדם לה תכנון, ואף תחכום, הנאשם הגיע למקום מצויד במכלים ונדרש לפירוק הדלק. הנאשם ניצל את משאבי העירייה והפר את האמון שניתן בו. מדובר בעבירות שקשות לגילוי ולאכיפה ועל כן פוטנציאל הנזק הוא רב. הערכים המוגנים הם אמון מעביד בעובדיו ושמירה על רכוש הזולת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מציג תמונה חלקית ולא אמינה ונמנע מלהמליץ על סיום התיק באי הרשעה. הנאשם עבר את העבירות במסגרת היותו עובד בעירייה ועל כן גם אם יגרם לו נזק קונקרטי, אין לו להלין אלא על עצמו. בנוסף לא ברור כמה הפגיעה בעבודתו כמאמן כדורגל תהווה פגיעה קונקרטית. מתחם העונש נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בעבודות שירות שלא יפחת מ-45 ימים לצד קנס, פיצוי ומאסר על תנאי.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד גדי ציון, הנאשם אינו האדם שהיה טרם ביצוע העבירה. הנאשם לא פוטר ממקום עבודתו בעקבות המעשים הללו וההליך המשמעתי שנפתח נמחק. בסופו של יום הנאשם הועזב בגלל תקנים ושינויי מערכת ואף קיבל מכתב המלצה ממעבידו. כיום הנאשם נמצא בהליך קליטה להעסקה במסגרת רשות שדות התעופה כאשר מעסיקיו מודעים לתיק זה, ואף הבהירו כי היה יורשע לא יוכל לעבוד ברשות שדות התעופה. הנאשם הצביע על נזק קונקרטי. המסמכים הועברו גם לשירות המבחן ללא כל התייחסות בתסקיר. הנאשם הסביר את מעשיו וחזר על ההסבר שוב בפני שירות המבחן. הנאשם שגה בביצוע העבירה והוא מודע לכך. הנאשם גם עובד כמאמן כדורגל כבר שנים רבות, ואם יורשע לא יוכל להיות מועסק שם יותר. הדברים מגובים במסמכים (נ/1). הנאשם ללא עבר פלילי, מתנדב במשטרת ישראל. הנאשם שילם על מעשיו. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להימנע מהרשעת הנאשם ולהסתפק בהטלת צו של"צ.

7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

ביטול הרשעה - דיון

8. הימנעות מהרשעה, מהווה חריג לכלל לפיו מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדיון. הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית מהווה תוצאה מתבקשת של הוכחת האשמה הפלילית ונועדה

להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצדו. חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת הכלל המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, קיימת אפשרות כי חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).

9. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

10. יישום המבחנים האמורים בדבר אי הרשעת הנאשם למקרה דנן, מובילה למסקנה כי ניתן בנסיבות תיק זה להימנע מהרשעת הנאשם.

11. בכל הנוגע לסוג העבירה ונסיבותיה, סבורני כי בנסיבות בהן נעברה העבירה ניתן להסתפק באי הרשעת הנאשם. במקרה דנן ניצל הנאשם את העובדה כי ברכב שניתן לו במסגרת עבודתו ישנו דלקן הממומן על ידי העירייה ומילא בשתי הזדמנויות שונות דלק במיכלים שהביא עמו. שווי הדלק הסתכם ב- 420 ₪. אין ספק כי העובדה שהנאשם ביצע את העבירות באופן גלוי, שעה שהוא עובד בתפקיד מפקח מטעם המועצה, תפקיד בו מצופה ממנו למידה מוגברת של ניקיון כפיים, מוסיפה נופך של חומרה למעשיו, ואולם, הגם שמדובר בעבירה שיש בה ניצול של יחסי עבודה, הרי שלא ניתן לקבוע כי מדובר בעבירה שרף חומרתה אינו מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה. במקרה דנן מדובר על שני מקרים בודדים שאירעו אחרי למעלה מ- 4 שנים בהם עבד הנאשם במקום לשביעות רצון מעבידיו וכן כאשר השווי הכולל של הדלק מסתכם בסכום נמוך יחסית.

12. נסיבות ביצוע העבירה המתוארות לעיל, כמו גם נסיבותיו של הנאשם שהינו נעדר עבר פלילי, סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא, מתנדב במשטרה מזה מספר שנים, ניהל אורח חיים נורמטיבי וביצוע העבירה הינו חריג לאורח חייו ואינו מאפיין את התנהלותו וכאשר הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות למעשיו, מביאים למסקנה כי ניתן להימנע מהרשעתו בדין, וזאת מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים.

13. גם באשר לדרישה בדבר הוכחת פגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם, סבורני כי נוכח גילו של הנאשם, וכן העובדה כי הוא נקלט בעבודה ברשות שדות התעופה בתום סיום תפקידו במועצה המקומית, והיה ויורשע בהליך- יוביל הדבר בהכרח לסיום העסקתו (נ/1) הרי שעמד הנאשם בנטל להוכיח כי ישנו חשש ממשי כי הרשעה פלילית תפגע במטה לחמו ובשיקומו. המסמך שהגיש הנאשם של רשות שדות התעופה אשר ממנו עולה כי הנאשם עבר את תהליך הגיוס כולל הסיווג הבטחוני והוחלט לגייסו עד לסיום בדיקת ההליך המתנהל נגדו, תוך שצוין כי אם עניינו יסתיים בהרשעה פלילית, אז הדבר יוביל לסיום העסקתו, עולה כדי תשתיות ראייתית מספקת להוכחת הפגיעה התעסוקתית.

14. לפיכך, באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי יש מקום להימנע מהרשעת הנאשם. בהקשר זה יש לציין כי שירות המבחן נמנע מלהמליץ על ביטול ההרשעה וזאת נוכח התרשמותו מלקיחת אחריות

חלקית של הנאשם על מעשיו והצגת תמונה חלקית שלהם. שירות המבחן לא התייחס לנושא העסקה ברשות שדות התעופה. ואולם סבורני כי במכלול הנתונים ובאיזון הראוי בין חומרת העבירה לבין הפגיעה בשיקומו של הנאשם יש מקום להימנע מהרשעת הנאשם.

סוף דבר

אשר על כן, אני מורה כדלקמן:

א. הרשעת הנאשם מבוטלת וההליך מסתיים באי הרשעה תוך קביעה שהנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו.

ב. צו של"צ בהיקף של 250 שעות לפי התוכנית שגיבש שירות המבחן. הנאשם מזהר כי אם לא יבצע את השל"צ כנדרש, ניתן יהיה להפקיעו, להרשיעו בדין ולגזור את דינו.

ג. פיצוי בסך ₪ 420 למועצה המקומית באר יעקב. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.10.16 ויועבר על פי פרטים שתמסור המאשימה.

אני מורה על עיכוב ביצוע תחילת השל"צ למשך 45 ימים.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' אלול תשע"ו, 06 ספטמבר 2016, בנוכחות הצדדים.